

Sygn. akt VI Ga 19/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Syndyka Masy Upadłości (...) Zakład Zespołów (...) Spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej w S.

przeciwko: Instytut (...) - (...) Spółka z o.o. w B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 27 sierpnia 2013 r., sygn. akt V GC 88/13upr

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

I.zasądza od pozwanego Instytutu (...) - (...) Spółki z o.o. w B. na rzecz powoda Syndyka Masy Upadłości (...) Zakład Zespołów (...) Spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej w S. kwotę 4.453,00 zł (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2011r., do dnia zapłaty,

II.oddala powództwo w pozostałej części,

III.zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 753,19 zł (siedemset pięćdziesiąt trzy złote 19/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

2. **oddala** apelację w pozostałej części,

3. **zasądza** od powoda na rzecz pozwanego kwotę 151,05 zł (sto pięćdziesiąt jeden złotych 05/100) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 19/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 stycznia 2014r.

(sporządzone w trybie art. 505¹³ § 2 kpc)

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przyjął za własne ustalenia faktyczne oraz podstawy prawne rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Apelacja pozwanego koncentruje się na sformułowaniu dwóch zarzutów: zarzutu przedawnienia roszczeń pieniężnych powoda zasądzonych wyrokiem Sądu I instancji oraz zarzutu naruszenia prawa materialnego tj. art. 6 kc poprzez przyjęcie, że to pozwany winien wykazać, że wykonane usługi były wykonane w ramach gwarancji lub rękojmi a także, że to pozwany powinien dostarczyć dokument zamówienia na wykonanie (...) a nie powód. Pozwany zarzucił również, że Sąd Rejonowy naruszył art. 233 § 1 kpc albowiem nie dał wiary dokumentom wskazującym, że ładowarka (...) (...) jest własnością (...), a także nie dał wiary dokumentom dotyczącym dostarczenia przez pozwanego materiałów do wykonania usługi.

Mając na uwadze powyższe zarzuty Sąd Okręgowy podzielił je jedynie w części w zakresie zgłoszonego zarzutu przedawnienia roszczenia co do kwoty 4.514,00 zł wynikającej z faktury nr (...).

Strony nie kwestionowały ustalenia Sądu Rejonowego co do tego, że powód wykonywał na rzecz pozwanego usługę w postaci (...), a zatem że do tego rodzaju usługi zastosowanie mają przepisy art. 735 w związku z art. 750 kc.

Pozwany w apelacji wskazał na treść art. 751 pkt 1) kc, z którego wynika, że z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom.

Strona powodowa wykonała usługę (...) w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa, trudniąc się czynnościami tego rodzaju w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Zastosowanie więc do tych czynności ma wskazany wyżej przepis. Jak zasadnie zarzucił pozwany termin wymagalności roszczenia wynikającego z faktury nr (...) nastąpił 3 stycznia 2011r., powód wystąpił z tym roszczeniem do Sądu w dniu 16 stycznia 2013r. (data stempla pocztowego nadania pozwu), a zatem termin przedawnienia tego roszczenia już upłynął. Stąd też Sąd Okręgowy uznając apelację strony pozwanej w tej części za zasadną zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc i w tej części powództwo oddalił. Co do drugiej faktury to termin wymagalności roszczenia nią objętego to 17 stycznia 2011r. Skoro powód wystąpił ze sporem 16 stycznia 2013r., zarzut przedawnienia roszczenia w tej części jest bezzasadny.

Stosownie do wyniku sporu Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania. Koszty powoda to opłata od pozwu w kwocie 300 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W sumie 1.517 zł. Powód utrzymał się ze swoim roszczeniem w 49,65%. Zatem do zapłaty tytułem kosztów postępowania pozostała kwota 753,19 zł (49,65% z kwoty 1.517 zł), którą Sąd zasądził na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.

W pozostałej części roszczenie powoda było zasadne. Jak ustalił to Sąd I instancji powód wykonał usługę objętą fakturą nr (...) a zatem należy mu się wynagrodzenie za jej wykonanie na podstawie art. 735 w związku z art. 750 kc.

Sąd Okręgowy w pozostałej części, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną albowiem jak zasadnie przyjął to Sąd I instancji obowiązek udowodnienia, że zamawiający usługę dostarczył własny materiał na wykonanie poszczególnych jej części ciążył na stronie pozwanej. Z przedstawionego zamówienia nie wynikało, że zamówiona usługa nie obejmowała materiału, z którego miała być wykonana. Przedstawione zaś przez pozwanego faktury VAT wraz z dowodami WZ nie wskazują, że materiały nimi objęte stanowiły surowce potrzebne do wykonania usługi.

Prawidłowe było również ustalenie przez Sąd I instancji, że gwarancji na (...), która była przedmiotem naprawy udzieliła (...) a nie powód stąd też wszelkie roszczenia z tego tytułu pozwany może kierować do tego podmiotu w odrębnym postępowaniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł w pkt 3 wyroku przyjmując, że stronie pozwanej, stosownie do wyniku sporu, należy się 50,35% z uiszczonej opłaty od apelacji (art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc).